

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 maja 2021r.

Sąd Okręgowy w Płocku I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodnicząca : sędzia Renata Szatkowska Protokolant: st. sekretarz sądowy M. K. po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 8 kwietnia 2021r. sprawy z powództwa J. K. (1) przeciwko Gminie I. o zapłatę

I. zasądza na rzecz J. K. (1) od Gminy I.:

1. kwotę 1.320 zł (jeden tysiąc trzysta dwadzieścia złotych) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 22 października 2013r. do dnia zapłaty,

Z kwotę 8.944 zł (osiem tysięcy dziewięćset czterdzieści cztery złotych) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie :

- od kwoty 48 zł od dnia 16 listopada 2013r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 48 zł od dnia 16 grudnia 2013r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 57 zł od dnia 16 stycznia 2014r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 57 zł od dnia 16 lutego 2014r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 57 zł od dnia 16 marca 2014r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 57 zł od dnia 16 kwietnia 2014r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 57 zł od dnia 16 maja 2014r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 57 zł od dnia 16 czerwca 2014r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 57 zł od dnia 16 lipca 2014r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 57 zł od dnia 16 sierpnia 2014r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 57 zł od dnia 16 września 2014r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 57 zł od dnia 16 października 2014r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 57 zł od dnia 16 listopada 2014r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 57 zł od dnia 16 grudnia 2014r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 65 zł od dnia 16 stycznia 2015r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 65 zł od dnia 16 lutego 2015r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 65 zł od dnia 16 marca 2015r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 65 zł od dnia 16 kwietnia 2015r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 65 zł od dnia 16 maja 2015r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 65 zł od dnia 16 czerwca 2015r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 65 zł od dnia 16 lipca 2015r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 65 zł od dnia 16 sierpnia 2015r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 65 zł od dnia 16 września 2015r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 65 zł od dnia 16 października 2015r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 65 zł od dnia 16 listopada 2015r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 65 zł od dnia 16 grudnia 2015r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 75 zł od dnia 16 stycznia 2016r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 75 zł od dnia 16 lutego 2016r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 75 zł od dnia 16 marca 2016r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 75 zł od dnia 16 kwietnia 2016r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 75 zł od dnia 16 maja 2016r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 75 zł od dnia 16 czerwca 2016r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 75 zł od dnia 16 lipca 2016r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 75 zł od dnia 16 sierpnia 2016r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 75 zł od dnia 16 września 2016r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 75 zł od dnia 16 października 2016r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 75 zł od dnia 16 listopada 2016r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 75 zł od dnia 16 grudnia 2016r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 90 zł od dnia 16 stycznia 2017r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 90 zł od dnia 16 lutego 2017r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 90 zł od dnia 16 marca 2017r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 90 zł od dnia 16 kwietnia 2017r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 90 zł od dnia 16 maja 2017r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 90 zł od dnia 16 czerwca 2017r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 90 zł od dnia 16 lipca 2017r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 90 zł od dnia 16 sierpnia 2017r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 90 zł od dnia 16 września 2017r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 90 zł od dnia 16 października 2017r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 90 zł od dnia 16 listopada 2017r. do dnia zapłaty,
- ~ od kwoty 90 zł od dnia 16 grudnia 2017r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 112 zł od dnia 16 stycznia 2018r. do dnia zapłaty,
- ~ od kwoty 112 zł od dnia 16 lutego 2018r. do dnia zapłaty,
- ~ od kwoty 112 zł od dnia 16 marca 2018r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 112 zł od dnia 16 kwietnia 2018r. do dnia zapłaty,
- od kwoty. 112 zł od dnia 16 maja 2018r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 112 zł od dnia 16 czerwca 2018r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 112 zł od dnia 16 lipca 2018r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 112 zł od dnia 16 sierpnia 2018r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 112 zł od dnia 16 września 2018r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 112 zł od dnia 16 października 2018r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 112 zł od dnia 16 listopada 2018r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 112 zł od dnia 16 grudnia 2018r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 134 zł od dnia 16 stycznia 2019r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 134 zł od dnia 16 lutego 2019r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 134 zł od dnia 16 marca 2019r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 134 zł od dnia 16 kwietnia 2019r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 134 zł od dnia 16 maja 2019r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 134 zł od dnia 16 czerwca 2019r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 134 zł od dnia 16 lipca 2019r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 134 zł od dnia 16 sierpnia 2019r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 134 zł od dnia 16 września 2019r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 134 zł od dnia 16 października 2019r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 134 zł od dnia 16 listopada 2019r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 134 zł od dnia 16 grudnia 2019r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 151 zł od dnia 16 stycznia 2020r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 151 zł od dnia 16 lutego 2020r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 151 zł od dnia 16 marca 2020r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 151 zł od dnia 16 kwietnia 2020r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 151 zł od dnia 16 maja 2020r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 151 zł od dnia 16 czerwca 2020r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 151 zł od dnia 16 lipca 2020r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 151 zł od dnia 16 sierpnia 2020r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 151 zł od dnia 16 września 2020r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 151 zł od dnia 16 października 2020r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 151 zł od dnia 16 listopada 2020r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 151 zł od dnia 16 grudnia 2020r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 160 zł od dnia 16 stycznia 2021r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 160 zł od dnia 16 lutego 2021r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 160 zł od dnia 16 marca 2021r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 160 zł od dnia 16 kwietnia 2021r. do dnia zapłaty,

II. podwyższa rentę, zasądzoną wyrokiem (...), zmienionym przez (...), na rzecz J. K. (1) od Gminy I.

- Osada z kwoty po 700 zł (siedemset złotych) miesięcznie do kwoty po 860 zł (osiemset sześćdziesiąt złotych) miesięcznie, poczynając od dnia 1 maja 2021r., płatną z góry, do 15 dnia każdego miesiąca, z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w razie uchybienia terminowi płatności któregośkolwiek ze świadczeń,

III. oddala powództwo w pozostałej części,

IV. nie obciąża J. K. (1) obowiązkiem zwrotu Gminie I. kosztów procesu w części oddalonego powództwa,

V. nie obciąża J. K. (1) obowiązkiem zwrotu Skarbowi Państwa — Sądowi Okręgowemu w Płocku wydatków,

VI. nakazuje pobrać od Gminy I. — O. na rzecz Skarbu Państwa — Sądu Okręgowego w Płocku kwotę 628 zł (sześćset dwadzieścia osiem złotych) tytułem części opłaty od pozwu oraz kwotę 791 zł (siedemset dziewięćdziesiąt jeden złotych) tytułem wydatków.

IC 2272/13

UZASADNIENIE

J. K. (1) w pozwie, skierowanym przeciwko Gminie I., wniosła o :

- podwyższenie renty o kwotę 3.625 zł od 1 stycznia 2013r., płatnej do 15 dnia każdego miesiąca,
- zasądzenie skapitalizowanej renty za okres od 1 listopada 2010r. do 31 grudnia 2012r. w łącznej kwocie 40.052,91 zł,
- zasądzenie skapitalizowanej renty za okres od 1 stycznia 2011r. do 31 grudnia 2012r. w łącznej kwocie 19.594,80 zł.

W uzasadnieniu pozwu wskazała, iż na kwotę 3.625 zł miesięcznie składa się odszkodowanie z tytułu całkowitej utraty zdolności do pracy (1.579,06 zł) oraz z tytułu zwiększonych potrzeb (2.046 zł). Podała, że przeciętne wynagrodzenie w

2013r. wynosiło 3.612, 59 zł brutto, 2.583,68 zł netto. Po odjęciu od kwoty wynagrodzenia netto renty, jaką otrzymuje z ZUS w kwocie 851,62 zł i zasiłku pielęgnacyjnego w wysokości 153 zł, należne jej odszkodowanie wynosi 1.579,06 zł. Natomiast zwiększone potrzeby obejmują koszty leczenia (konsultacje specjalistyczne : urologa, otolaryngologa, audiologa, foniatry, badania- 155 zł), leków i środków higienicznych (893 zł), sprzętu rehabilitacyjnego (216 zł), rehabilitacji (750 zł), dojazdów na rehabilitację, na konsultacje, do szpitala, po sprzęt, do NFZ, ewent. noclegi (60 zł + 172), łącznie 2.246 zł, pomniejszone o 200 zł, przyznanej uprzednio powódce renty z tytułu zwiększonych potrzeb, wynoszą 2.046 zł. Wskazała, iż po wydaniu poprzedniego orzeczenia o przyznaniu jej renty, rozpoznano u niej lekooporną padaczkę, pourazowe uszkodzenie pnia mózgu, spowolnienie psychoruchowe, tetraparezę kończyn, zaburzenia ruchowe, zespół mózdkowy oraz pęcherz neurogeny. Wobec czego zwiększyły się jej potrzeby zarówno w związku z pojawieniem się nowych chorób, jak i progresją dolegliwości dotychczasowych. Wyjaśniła, iż w okresie od 1 stycznia 2011r. do 31 grudnia 2012r. jej zwiększone potrzeby oscyływały w granicach ok. 1.000 zł miesięcznie : leki i środki higieniczne (893 zł), sprzęt rehabilitacyjny (50,38 zł), konsultacje specjalistyczne (18,67 zł), dojazd na rehabilitację (54 zł), łącznie 1.016,45 zł, pomniejszone o 200 zł, przyznanej uprzednio renty z tytułu zwiększonych potrzeb (816,45 zł miesięcznie).

Wyliczyła, iż łączna kwota skapitalizowanej renty z tytułu niezdolności do pracy za 26 miesięcy, tj. za okres od 1 listopada 2010r. do 31 grudnia 2012r. wynosi 40.052,91 zł (26 x 1.579,06 zł), zaś z tytułu zwiększonych potrzeb za 24 miesiące, tj. za okres od 1 stycznia 2011r. do 31 grudnia 2012r. wynosi 19.594,80 zł (24 x 816,45 zł).

W odpowiedzi na pozew Gmina I. wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu. Podniosła zarzut przedawnienia roszczenia co do renty z tytułu utraty zdolności do pracy zarobkowej, wskazała, iż o podmiocie odpowiedzialnym za skutki wypadku powódka miała pełną wiedzę, gdyż w pkt III SO w E. ustalił, iż Gmina I. ponosi odpowiedzialność za szkody, mogące ujawnić się w przyszłości, natomiast od stycznia 2010r. dysponowała wiedzą o powstaniu nowej szkody w postaci utraty możliwości zarobkowania, w tej dacie bowiem uzyskała orzeczenie o niezdolności do pracy i od tej daty pobiera rentę. Zdaniem pozwanego, od tej daty należy liczyć bieg trzyletniego terminu przedawnienia; upłynął on zatem w styczniu 2013r.

Ponadto, pozwana zakwestionowała istnienie związku przyczynowego pomiędzy obecnym stanem zdrowia powódki, a wypadkiem w dniu 9 listopada 2004r., stwierdziła, iż występujące u powódki schorzenia są- z dużym prawdopodobieństwem – wynikiem istniejącego jeszcze przed wypadkiem – stanu jej zdrowia. Ewentualnie, obecny stan zdrowia powódki jest wynikiem wieloletniego niewłaściwego leczenia powódki od listopada 2004r. do końca 2012r.

Gmina I. podkreśliła, iż w 2010r. powódka miała zaledwie 21 lat, wykształcenie średnie, nie miała żadnego doświadczenia zawodowego, wyuczonego zawodu, ponadto zamieszkuje ona w gminie wiejskiej województwa (...), w powiecie (...), który charakteryzuje się bardzo wysokim poziomem bezrobocia – 27%. Jednocześnie wynagrodzenie brutto w powiecie (...) jest znacznie niższe, niż uśrednione wynagrodzenie krajowe. Poza tym, możliwości zarobkowe powódki były – niezależnie od wypadku z 9 listopada 2004r. – ograniczone z uwagi na schorzenia, na które cierpiała przed wypadkiem (problemy urologiczne, związane z wrodzonym zwężeniem cewki moczowej oraz problemy ze stawami). W ocenie pozwanej, jeśli powódce w ogóle udało się uzyskać zatrudnienie, to za najniższe wynagrodzenie krajowe, które wynosiło w latach : 2010- 1.317 zł brutto, w 2011- 1.386 zł brutto, w 2012- 1.500 zł brutto, w 2013- 1.600 zł. W takiej sytuacji, uzyskiwane przez powódkę świadczenia z ZUS (renta i zasiłek) w pełni zaspokoilyby uszczerbek powódki wynikający z utraty przez nią zdolności zarobkowania. Pozwana podała, iż brak jest przesłanek, pozwalających przyjąć, że przed wypadkiem powódka wykazywała szczególne umiejętności lub zdolności. Ponadto, jak zauważyła , orzeczenie o niezdolności do pracy powódki wskazuje ograniczoną czasowo niezdolność, tj. do 31 października 2014r.

W zakresie zwiększonych wydatków pozwana podała, iż powódka nie wykazała, by ich potrzeba pozostawała w związku przyczynowym z wypadkiem. Poza tym, powódka mogła korzystać z rehabilitacji, terapii i konsultacji, finansowanych przez NFZ. Odnośnie zakupu benzyny podniosła, iż powódka nie wykazała, by paliwo zostało zużyte na jej potrzeby,

pozostające w związku z wypadkiem, co więcej daty zakupu benzyny nie korespondują z terminami i liczbą dojazdów związanych z leczeniem powódki.

Sąd ustalił, co następuje :

Wyrokiem z dnia 12 lutego 2008r. Sąd Okręgowy w E. w sprawie I C 99/06 zasądził od Gminy I. na rzecz J. K. (1) kwotę 133.958,37 zł, rentę w kwocie po 700 zł miesięcznie, płatną od lutego 2007r., z ustawowymi odsetkami od jednostkowych kwot renty, ustalił, iż Gmina I. ponosi odpowiedzialność za szkody, które mogą się ujawnić w przyszłości u J. K. (1) w związku z wypadkiem w dniu 9 listopada 2004r. (v. wyrok SO w (...))

W uzasadnieniu sąd stwierdził, iż pozwana gmina ponosi odpowiedzialność na podstawie art. 417 kc za wypadek, jakiemu uległa powódka w dniu 9 listopada 2004r.; wypadek bowiem zdarzył się w szkole, a Gmina I. jako organ prowadzący szkołę odpowiada za działania tej szkoły. Sąd uznał, że powódce nie można przypisać zarzutu przyczynienia się do powstania szkody. Przyjął, iż na skutek wypadku J. K. (1) doznała urazu głowy, skutkującego wystąpieniem padaczki, zaburzeń funkcji poznawczych, labilność emocjonalną, obniżenie wyższych funkcji nerwowych. Zasądzona kwota 133.958,37 zł obejmowała : 100.000 zł zadośćuczynienia, 14.958,37 zł zwrot wydatków za leczenie i przejazdy, 19.000 zł skapitalizowanej renty za 38 miesięcy po 700 zł miesięcznie. W zakresie renty, której powódka żądała po 900 zł miesięcznie z tytułu kosztów opieki osoby trzeciej oraz kosztów rehabilitacji, sąd uznał, że powódka w znikomym stopniu udowodniła zasadność swojego żądania, chociaż ,w ocenie sądu, nie budziła wątpliwości konieczność korzystania przez nią z pomocy osoby trzeciej i rehabilitacji. Sąd, opierając się na doświadczeniu życiowym, przyjął, iż kwota 500 zł z tytułu opieki osoby trzeciej nie jest wygórowana, a kwota 200 zł z tytułu kosztów zakupu leków i przejazdów, wystarczająca (v. uzasadnienie wyroku SO (...)).

Wyrokiem z dnia 10 września 2008r. w sprawie (...) zmienił powyższy wyrok w ten sposób, iż ustalił termin płatności renty z lutego 2007r. na luty 2008r. (v. (...)). Sąd II instancji – po rozpoznaniu apelacji pozwanego- uznał, że jest ona zasadna jedynie częściowo, a mianowicie w tym zakresie, w którym zasądzono rentę dwukrotnie za ten sam okres, czyli od lutego 2007r. do stycznia 2008r. Sąd ten przyjął za sądem I instancji, że pozwany ponosi odpowiedzialność na podstawie art. 417 kc za skutki wypadku powódki w szkole, że przyczyną padaczki u powódki był uraz spowodowany tym wypadkiem, a ponadto, że zachowanie powódki nie przyczyniło się do powstania szkody ((...)).

Przed wypadkiem powódka przeszła zabieg zwężenia cewki moczowej; cierpiała na zaleganie moczu w pęcherzu, moczenie nocne. Leczyła się w Instytucie (...) w W. i w Instytucie (...) w W.. Po wypadku pojawił się u niej problem nietrzymania moczu, przeszła kolejny zabieg zwężenia cewki moczowej (v. zeznania powódki, J. K. (1) k. 666, przesłuchanie świadka, E. K. protokół rozprawy z dnia 9 czerwca 2014r. czas adnotacji od 00:14:20 do 00:19:10, zeznania świadka, J. K. (2) (protokół rozprawy z dnia 9 czerwca 2014r. czas adnotacji od 02:00:01 do 02:04:54, informacja NFZ z dnia 20 czerwca 2014r. k. 501-506).

J. K. (1) skończyła L.O w D.. Próbowała studiować pedagogikę w szkole wyższej filia w N., ale zrezygnowała z nauki po pierwszym semestrze, bo nie była w stanie się uczyć, miała kłopoty z pamięcią, nie potrafiła szybko czytać, nie zaliczyła semestru, potem nie próbowała już studiować. Zwiększyły się jej wydatki związane z leczeniem pęcherza i padaczki. Jest zmuszona kupować więcej środków higienicznych (4 wkładki higieniczne dziennie), zażywać nowe leki, potrzebuje rehabilitacji neuropsychologicznej i rehabilitacji ruchowej, materiałów leczniczych (kilkunastu cewników w ciągu doby). Rehabilitacja ruchowa odbywa się przez 10 dni, od poniedziałku do piątku w D., wozi ją tam mama, w jedną stronę jest 14 km, potem następuje dwutygodniowa przerwa i znów rehabilitacja trwa przez 10 dni, w miesiącu rehabilitacja trwa co najmniej 10 dni. Rehabilitacja neuropsychologiczna odbywa się w W., raz na dwa tygodnie po 2 godziny, wożą ją tam rodzice, 100 km w jedną stronę, samochodem O. (...). Przed wypadkiem miała plany, by studiować polonistykę albo weterynarię lub pielęgniarstwo. Potrzebuje pomocy osoby trzeciej- np. przy chodzeniu, bo ma napady padaczkowe, poza tym, nie jest w stanie sama się poruszać, musi korzystać z wózka (v. zeznania powódki, J. K. (1) protokół rozprawy z dnia 17 marca 2014r. czas adnotacji od 00:07:32 do 00:51:13, k.666, zeznania świadka, E. K. protokół rozprawy z dnia 9 czerwca 2014r. czas adnotacji od 01:06:04 do 01:09:27, od 01:12:55 do 01:13:52, zeznania świadka, A. K. protokół rozprawy z dnia 9 czerwca 2014r. czas adnotacji od 02:05:39 do 02:12:56, od

02:15:42 do 02:17:59, zeznania świadka, D. L. protokół rozprawy z dnia 9 czerwca 2014r. czas adnotacji od 02:34:53 do 02:42:18, zeznania świadka, B. R. protokół rozprawy z dnia 9 czerwca 2014r. czas adnotacji od 02:51:08 do 03:03:14), świadectwo ukończenia liceum k. 143).

W 2010r. powódka uznana została za osobę niepełnosprawną od 9 listopada 2004r., co kilka lat ZUS przedłużyła orzeczenie o niepełnosprawności powódki; ostatnie orzeczenie stwierdza jej niepełnosprawność do 31 października 2021r. (v. orzeczenie o niepełnosprawności z 21 grudnia 2010r. k. 95, z dnia 6 października 2016r. k. 1043-1044). W 2012r. ZUS uznał ją za osobę całkowicie niezdolną do pracy w okresie do 31 października 2014r. (v. orzeczenie komisji lekarskiej ZUS z 18 października 2012r. k. 96). Od stycznia 2010r. ZUS wypłaca J. K. (1) rentę z tytułu niezdolności do pracy; wysokość renty w każdym roku ulega podwyższeniu (v. zaświadczenie ZUS z 6 września 2013r. o wypłacie renty k. 97 – 98, k. 100-101). Gminny Ośrodek Pomocy (...) w I. przyznał jej w 2010r. zasiłek pielęgnacyjny jako osobie niepełnosprawnej w kwocie 153 zł na okres od 1 grudnia 2010r. do 31 grudnia 2013r. (v. decyzja (...) z 29 grudnia 2010r. k. 99).

J. K. (1) leczyla się w kilkunastu placówkach medycznym, m.in. w Instytucie (...) w W., Instytucie (...) w W., w Samodzielnym Publicznym (...) Szpitalu (...) w W. w Poradni Neurologicznej, w Szpitalu (...) w W. w Poradni Urologicznej, w Centrum Psychoterapii i Neuropsychologii w W., w Niepublicznym Zakładzie Opieki Zdrowotnej w (...) w D. , (...) Szpitalu Wojewódzkim w C. w Poradni Urologicznej, u urologa, P. R., w Wojewódzkim (...) w O., w Wojewódzkim Szpitalu (...) w Ameryce. Wymaga stałego cewnikowania, kilka razy dziennie, przyjmuje leki. Ponosi stałe wydatki związane ze swoim leczeniem (, zeznania powódki, J. K. (1) protokół rozprawy z dnia 8 kwietnia 2021r. czas adnotacji od 00:29:19 do 00:36:41, od 00:43:13 do 01:03:14, zeznania świadka, E. K. protokół rozprawy z dnia 9 czerwca 2014r. czas adnotacji od 00:19:10 do 01:00:31, zeznania świadka, J. K. (2) protokół rozprawy z dnia 9 czerwca 2014r. czas adnotacji od 01:33:55 do 01:59:03, rachunki związane z leczeniem k. 145 – 271, informacja NFZ z dnia 20 czerwca 2014r. k. 501-506 , informacja neuropsychologa z dnia 14 czerwca 2014r. k. 511-518, karty informacyjne k. 519-524, zaświadczenie o stanie zdrowia k. 525-527, dokumentacja leczenia k. 106, k. 107, k. 108-112, k. 113-138, k. 581, k. 585, k. 587, k. 590, k. 592, k.599, k. 602, k. 605, k. 610, k. 612, k. 614, k. 615-616, k. 619, k. 621-622, k. 624, k. 626, k.627, k. 630, k. 641-649, k.650-653, k.683, k. 691-714, k. 718, k. 763-765, k. 883, k. 913-958, k. 1023-1042, k. 1131-1166, k. 1287-1297, k. 1468-1475, zeznania świadka, P. R. protokół rozprawy z dnia 13 kwietnia 2017r. czas adnotacji od 00:07:27 do 01:13:04, rachunki, związane z leczeniem powódki k. 1185-1270).

Powódka nie jest osobą samodzielną, wymaga pomocy przy ubieraniu się, podawaniu posiłków, myciu, przyjmowaniu leków, porusza się na wózku inwalidzkim, na wizyty do lekarza, na rehabilitację, do szpitali wożą ją rodzice. Korzysta z komputera, nie może długo czytać, musi często odpoczywać, potrafi wykonać drobne czynności (v. zeznania powódki, J. K. (1) k. 666, protokół rozprawy z dnia 8 kwietnia 2021r. czas adnotacji od 00:43:13 do 00:46:48, zeznania świadka, E. K. protokół rozprawy z dnia 9 czerwca 2014r. czas adnotacji od 01:04:57 do 01:14:52, zeznania świadka, J. K. (2) (protokół rozprawy z dnia 9 czerwca 2014r. czas adnotacji od 01:48:35 do 01:51:21, zeznania świadka, A. K. protokół rozprawy z dnia 9 czerwca 2014r. czas adnotacji od 02:12:56 do 02:15:42 , zeznania świadka, D. B. protokół rozprawy z dnia 9 czerwca 2014r. czas adnotacji od 02:22:53 do 02:29:49, zeznania świadka, D. N. protokół rozprawy z dnia 9 czerwca 2014r. czas adnotacji od 02:42:18 do 02:51:08).

U J. K. (1) występują, oprócz chorób, doznanych w wypadku w 2004r., także : lekooporna padaczka, uszkodzenia pnia mózgu, spowolnienia psychoruchowe, tetrapereza kończyn, zaburzenia ruchowe, zespół mózdkowy, pęcherz neurogeny. Rozpoznanie padaczki lekoopornej zostało postawione u powódki w 2014r. Padaczka pourazowa jest częstym schorzeniem, jednak dotyczy przypadków, w których doszło do ogniskowego uszkodzenia mózgu. W przypadku powódki takiego uszkodzenia nie stwierdzono w żadnym z badań i biorąc pod uwagę inne zaburzenia, towarzyszące, to charakter pourazowy jest nieprawdopodobny. Także zaburzenia typu spowolnienie psychoruchowe, tetrapereza kończyn, zaburzenia ruchowe, zespół mózdkowy są to zaburzenia układu nerwowego , które pojawiają się zazwyczaj bezpośrednio po urazie w wyniku rozlanego lub ogniskowego uszkodzenia mózgu. Takiego uszkodzenia pourazowego u powódki nie wykazano. Zaburzenia te o zmiennym nasileniu, ale jednak w sposób stopniowo narastający, były opisywane na przebiegu wielu lat od czasu wypadku. Przeczy to pourazowemu charakterowi tych zaburzeń. Obecny stan neurologiczny powódki nie ma związku z wypadkiem (v. opinia biegłego neurologa, T.

N. k. 804- 805, k. 999-1000). Uraz, jakiego powódka doznała w 2004r., przebiegał bez utraty przytomności, bez niepamięci wstecznej, a wykonane bezpośrednio po urazie badania obrazowe nie wykazały jakichkolwiek zmian pourazowych. Wieloletni, postępujący przebieg neurologiczny wyklucza przyczyny pourazowe; objawy neurologiczne wystąpiłyby bezpośrednio po przebytych urazach, a prowadzone leczenie i rehabilitacja powodowałyby regresję zmian, bądź przynajmniej brak ich postępującego przebiegu. U powódki w trakcie kolejnych badań na przestrzeni lat stwierdzono w stopniu zmiennym niedowład kończyn, a ostatecznie rozpoznano niedowład czterokończynowy, czyli proces postępujący, który to proces jest zaprzeczeniem zmian pourazowych. Obecny stan neurologiczny powódki i związane z tym stanem wydatki na leczenie nie mają związku z urazem przebytym w dniu 9 listopada 2004r. (v. opinia biegłego neurologa, G. P. k. 1298-1304, k. 1431-1437, k. 1479).

J. K. (1) cierpi na postępującą niewydolność dolnych dróg moczowych od urodzenia do chwili obecnej. Objawy typu moczenie dzienne i nocne w dzieciństwie i w wieku szkolnym, liczne hospitalizacje z powodu trudności w oddawaniu moczu z towarzyszącymi bólami brzucha i okolic lędźwiowych, w tym poprawa stanu powódki po rozszerzeniu cewki moczowej, występowały przed wypadkiem i były następstwem zwężenia cewki moczowej bądź szyi pęcherza moczowego. Wieloletni, postępujący przebieg choroby dróg moczowych praktycznie wyklucza przyczyny pourazowe. Obecny stan zdrowia powódki w zakresie urologicznym nie ma związku z przebytym wypadkiem w 2004r.; doznane wówczas stłuczenie głowy mogło nasilić objawy istniejącego od dzieciństwa schorzenia dolnych dróg moczowych (opinia urologa, E. M. , k. 880-882). U powódki bezsprzecznie występuje pęcherz neurogenny, ale nie ma on związku z przebytym w 2004r. urazem. Uraz ten dotyczył głowy i kręgosłupa szyjnego, gdy tymczasem ośrodki mikcji znajdują się w rdzeniu kręgowym na wysokości Th 10- Th 12 oraz S2-S4. Przebyty wówczas uraz nie dotyczył kręgosłupa piersiowego i lędźwiowego. Długotrwały rozwój schorzeń dolnych dróg moczowych przeczy tłu urazowemu tej choroby. Również pojawienie się w dokumentacji leczenia informacji o pęcherzu neurogennym dopiero w 2007r., czyli ok. 3 lata po urazie, świadczy o tym, że schorzenie dolnych dróg moczowych nie ma związku z urazem z 2004r. (v. opinia biegłego urologa, J. F. k. 1364- 1366, k. 152- 1521, k. 1549-1550, k. 1625).

J. K. (1) jest niezdolna do pracy, co 4-5 godzin wymaga cewnikowania pęcherza moczowego w warunkach pełnej jałowości, zmiany opatrunku. Z wózka inwalidzkiego przemieszcza się przy pomocy osób trzecich, oczekuje na operację wytworzenia przetoki stomijnej jelita z powodu jelita neurogennego. Stan ten jednak nie ma związku z przebytym w dniu 9 listopada 2004r. wypadkiem (opinia biegłego urologa, E. M. k.881, opinia biegłego urologa, J. F. k. 1366, opinia biegłego neurologa, T. N. k. 804).

Powódka pracuje obecnie w domu seniora jako terapeutka zajęciowa, na ¼ etatu, zarabia netto 547 zł. Nie wyszła za mąż, nie ma dzieci. Nadal mieszka z rodzicami, którzy ją wspierają, udzielają pomocy. Mama zawozi ją do pracy i przywozi z pracy. Nadal leczy się u neurologa, nefrologa i urologa, przyjmuje leki, prowadzi rehabilitację w domu, pomaga jej ojciec. Stosuje dietę lekkostrawną, porusza się na wózku inwalidzkim (v. zeznania powódki, J. K. (1) protokół rozprawy z dnia 8 kwietnia 2021r. czas adnotacji od 00:36:41 do 00:43:13, od 00:46:48 do 01:03:14, od 01:06:05 do 01:12:21, od 01:14:49 do 01:15:24).

Powyższy stan faktyczny ustalono na podstawie częściowych zeznań powódki, J. K. (1) (protokół rozprawy z dnia 17 marca 2014r. czas adnotacji od 00:07:32 do 00:51:13, k. 665-666, protokół rozprawy z dnia 8 kwietnia 2021r. czas adnotacji od 00:29:19 do 01:15:24), zeznań świadków : częściowych E. K. (protokół rozprawy z dnia 9 czerwca 2014r. czas adnotacji od 00:12:34 do 01:33:55), częściowych J. K. (2) (protokół rozprawy z dnia 9 czerwca 2014r. czas adnotacji od 01:33:55 do 02:04:54), A. K. (protokół rozprawy z dnia 9 czerwca 2014r. czas adnotacji od 02:05:05 do 02:21:04), D. B. (protokół rozprawy z dnia 9 czerwca 2014r. czas adnotacji od 02:22:53 do 02:34:53), D. L. (protokół rozprawy z dnia 9 czerwca 2014r. czas adnotacji od 02:34:53 do 02:42:18), D. N. (protokół rozprawy z dnia 9 czerwca 2014r. czas adnotacji od 02:42:18 do 02:51:08), B. R. (protokół rozprawy z dnia 9 czerwca 2014r. czas adnotacji od 02:51:08 do 03:03:14), P. R. (protokół rozprawy z dnia 13 kwietnia 2017r. czas adnotacji od 00:07:27 do 01:13:04), w oparciu o dokumenty w postaci: wyroku SO w E. z dnia 12 lutego 2008r. wraz z uzasadnieniem (k. 526- 527 i k. 531-568 akt sprawy (...)), wyroku SA w G. z 10 września 2008r. wraz z uzasadnieniem (k. 598 i k. 607-617 akt sprawy (...)), świadectwa ukończenia liceum (k. 143), orzeczenia o niepełnosprawności z 21 grudnia 2010r. (k. 95) i z dnia 6 października 2016r. (k. 1043-1044), orzeczenia komisji lekarskiej ZUS z 18 października 2012r. (k. 96), zaświadczenia

ZUS z 6 września 2013r. o wypłacie renty (k. 97 – 98, k. 100-101), decyzji (...) z 29 grudnia 2010r. (k. 99), informacji NFZ z dnia 20 czerwca 2014r. (k. 501-506), informacji neuropsychologa z dnia 14 czerwca 2014r. (k. 511-518), kart informacyjnych(k. 519-524), zaświadczenia o stanie zdrowia (k. 525-527), dokumentacji leczenia (k. 106, k. 107, k. 108-112, k. 113-138, k. 581, k. 585, k. 587, k. 590, k. 592, k.599, k. 602, k. 605, k. 610, k. 612, k. 614, k. 615-616, k. 619, k. 621-622, k. 624, k. 626, k.627, k. 630, k. 641-649, k.650-653, k.683, k. 691-714, k. 718, k. 763-765, k. 883, k. 913-958, k. 1023-1042, k. 1131-1166, k. 1287-1297, k. 1468-1475), rachunków, związanych z leczeniem powódki (k. 1185-1270), a także na podstawie opinii biegłych: neurologa, T. N. (k. 794-805, k. 999-1000), neurologa, G. P. (k. 1298-1304, k. 1431-1437, k. 1479), urologa, E. M. (k. 870-882), urologa, J. F. (k. 1364- 1366, k. 1520- 1521, k. 1625).

Sąd nie dał wiary zeznaniom powódki oraz świadków, E. K. i J. K. (2) w części, w jakiej wiążą oni przyczyny wystąpienia nowych schorzeń u powódki z urazem, doznany przez nią w dniu 9 listopada 2004r. Z opinii biegłych, neurologów, T. N. i G. P. oraz urologów, E. M. i J. F. wynika, iż te nowe schorzenia, jakie ujawniły się u J. K. (1) po zakończeniu sprawy przed Sądem Okręgowym w E., nie mają związku z urazem z 2004r.

Zeznania świadka, P. R. stanowiły podstawę ustalenia stanu faktycznego jedynie w zakresie, w jakim opisywał on objawy chorobowe powódki i sposób jej leczenia; dokonana przez niego ocena przyczyn wystąpienia schorzeń urologicznych powódki wykraczała bowiem poza rolę procesową świadka, ocena taka należała do zadań biegłego.

Dowody z dokumentów nie budzą w ocenie sądu zastrzeżeń co do swojej wiarygodności.

Opinie biegłych, T. N., G. P., E. M. i J. F. są rzetelne, sporządzone zgodnie z tezą dowodową, po zapoznaniu się z aktami sprawy i przeprowadzeniu badania powódki. W pełni odnoszą się do zagadnień będących jej przedmiotem. Wnioski w niej zawarte nie budzą wątpliwości sądu, są logiczne, spójne i przekonujące. Biegli w opiniach uzupełniających odnieśli się do zastrzeżeń stawianych przez strony.

Sąd oddalił wniosek powódki o dopuszczenie dowodu z zeznań świadka, B. S.; stan zdrowia powódki został już dostatecznie wyjaśniony w oparciu o zeznania świadków : E. K., J. K. (2), A. K., D. B., D. L., D. N., B. R. i P. R. oraz bardzo obszerną dokumentacją medyczną. Stąd też przesłuchanie kolejnego świadka nie wniosłoby nic nowego w zakresie stanu faktycznego sprawy.

W ocenie sądu zbędne było dopuszczenie dowodu z opinii innych biegłych. Zgodnie z przepisem art. 286 kp sąd może zażądać dodatkowej opinii od tych samych lub innych biegłych. W konkretnych okolicznościach sprawy sąd decyduje, czy istnieje potrzeba dopuszczenia dowodu z opinii innych biegłych i nie jest związany wnioskami stron w tym zakresie. Nie można w szczególności przyjąć, że sąd obowiązany jest dopuścić dowód z kolejnych biegłych w każdym wypadku, gdy złożona opinia jest dla strony niekorzystna. Potrzeba powołania innego biegłego powinna bowiem wynikać z okoliczności sprawy, a nie z samego niezadowolenia strony z dotychczas złożonej opinii (zob. m.in. wyrok SA w Katowicach z dnia 21.02.2013r. I ACa 943/12, LEX nr 1289421, wyrok SN z dnia 24.06.2008r. I UK 373/07, LEX nr 496398 wyrok SN z dnia 15.02.1974r. II CR 817/73). Jeśli wnioski opinii biegłych są jasne i przekonujące dla sądu, a znaczące dla istoty sprawy okoliczności zostały wyjaśnione, to nie zachodzi potrzeba dopuszczenia dowodu z dalszej opinii biegłych (zob. wyrok SA w Łodzi z 30.10.2013r., I ACa 577/13, LEX nr 1391952).

Jak to już wyżej wskazano, opinie biegłych sporządzone zostały w sposób rzetelny, fachowy, w oparciu o badanie powódki i analizę dokumentów, zawartych w aktach niniejszej sprawy, wnioski w niej zawarte są logiczne, spójne i przekonujące dla sądu. W związku z tym, wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii innych biegłych podlegał oddaleniu na podstawie art. 217 kpc w zw. z art. 227 kpc.

Uznano, iż nie ma potrzeby przeprowadzenia opinii biegłego z zakresu medycyny pracy na okoliczność ustalenia, czy powódka jest osobą niezdolną do pracy. Biegli, neurolog T. N. i urolog, J. F., jednoznacznie stwierdzili, iż niezdolność powódki do pracy nie wynika z urazu, jakiego doznała w 2004r.

Sąd zważył, co następuje :

Zgodnie z art. 907 § 2 jeżeli obowiązek płacenia renty wynika z ustawy, kc każda ze stron może w razie zmiany stosunków żądać zmiany wysokości lub czasu trwania renty, chociażby wysokość renty i czas jej trwania były ustalone w orzeczeniu sądownym lub umowie.

Zdaniem powódki, po wydaniu poprzedniego orzeczenia o rencie rozpoznano u niej nowe schorzenia, tj. lekooporną padaczkę, pourazowe uszkodzenie pnia mózgu, spowolnienie psychoruchowe, tetraperezę kończyn, zaburzenia ruchowe, zespół mózdkowy oraz pęcherz neurogeny, wynikające z urazu, jakiego doznała w 2004r., a skutkujące jej niezdolnością do pracy i wiążące się ze zwiększeniem potrzeb w zakresie leczenia, zarówno nowych schorzeń, jak i tych dotychczasowych, będących przedmiotem badania przed Sądem Okręgowym w E..

Rozstrzygnięcie niniejszego sporu wymaga zatem oceny, czy u powódki pojawiły się nowe schorzenia, których przyczyną był uraz, jakiego doznała ona w dniu 9 listopada 2004r., a jeśli tak, czy te nowe schorzenia uniemożliwiają jej pracę zawodową i czy wiążą się z dodatkowymi kosztami, a także, czy schorzenia, które stwierdzono w toku postępowania przed Sądem Okręgowym w E., czynią powódkę osobą niezdolną do pracy i czy zwiększyły się koszty leczenia tych schorzeń.

Ponieważ ustalenie tych faktów wymagało wiedzy specjalistycznej, z zakresu medycyny, sąd posiłkował się opiniami biegłych.

Biegli stwierdzili, iż u J. K. (1) występują, oprócz chorób, doznanych w wypadku w 2004r., także : lekooporna padaczka, uszkodzenia pnia mózgu, spowolnienia psychoruchowe, tetrapereza kończyn, zaburzenia ruchowe, zespół mózdkowy, pęcherz neurogeny. Rozpoznanie padaczki lekoopornej zostało postawione u powódki w 2014r. Padaczka pourazowa dotyczy przypadków, w których doszło do ogniskowego uszkodzenia mózgu. W przypadku powódki takiego uszkodzenia nie stwierdzono w żadnym z badań i biorąc pod uwagę inne zaburzenia, towarzyszące, to charakter pourazowy jest nieprawdopodobny. Także zaburzenia typu spowolnienie psychoruchowe, tetrapereza kończyn, zaburzenia ruchowe, zespół mózdkowy są to zaburzenia układu nerwowego, które pojawiają się zazwyczaj bezpośrednio po urazie w wyniku rozlanego lub ogniskowego uszkodzenia mózgu. Takiego uszkodzenia pourazowego u powódki nie wykazano. Zaburzenia te o zmiennym nasileniu, ale jednak w sposób stopniowo narastający, były opisywane na przebiegu wielu lat od czasu wypadku. Przeczy to pourazowemu charakterowi tych zaburzeń. Obecny stan neurologiczny powódki nie ma związku z wypadkiem. Uraz, jakiego powódka doznała w 2004r., przebiegał bez utraty przytomności, bez niepamięci wstecznej, a wykonane bezpośrednio po urazie badania obrazowe nie wykazały jakichkolwiek zmian pourazowych.

Zdaniem biegłych, wieloletni, postępujący przebieg neurologicznej wyklucza przyczyny pourazowe; objawy neurologiczne wystąpiłyby bezpośrednio po przebytych urazie, a prowadzone leczenie i rehabilitacja powodowałyby regresję zmian, bądź przynajmniej brak ich postępującego przebiegu. U powódki w trakcie kolejnych badań na przestrzeni lat stwierdzono w stopniu zmiennym niedowład kończyn, a ostatecznie rozpoznano niedowład czterokończynowy, czyli proces postępujący, który to proces jest zaprzeczeniem zmian pourazowych. Biegli uznali, iż obecny stan neurologiczny powódki i związane z tym stanem wydatki na leczenie nie mają związku z urazem przebytym w dniu 9 listopada 2004r.

J. K. (1) cierpi na postępującą niewydolność dolnych dróg moczowych od urodzenia do chwili obecnej. Objawy typu moczenie dzienne i nocne w dzieciństwie i w wieku szkolnym, liczne hospitalizacje z powodu trudności w oddawaniu moczu z towarzyszącymi bólami brzucha i okolic lędźwiowych, w tym poprawa stanu powódki po rozszerzeniu cewki moczowej, występowały przed wypadkiem i były następstwem zwężenia cewki moczowej bądź szyi pęcherza moczowego. O. nie biegłych, wieloletni, postępujący przebieg choroby dróg moczowych praktycznie wyklucza przyczyny pourazowe. Obecny stan zdrowia powódki w zakresie urologicznym nie ma związku z przebytym wypadkiem w 2004r.; doznane wówczas stłuczenie głowy mogło nasilić objawy istniejącego od dzieciństwa schorzenia dolnych dróg moczowych. U powódki bezsprzecznie występuje pęcherz neurogeny, ale nie ma on związku z przebytym w 2004r. urazem. Uraz ten dotyczył głowy i kręgosłupa szyjnego, gdy tymczasem ośrodki mikcji znajdują się w rdzeniu kręgowym na wysokości Th 10- Th 12 oraz S2-S4. Przeżyty wówczas uraz nie dotyczył kręgosłupa piersiowego i

łędźwiowego. Długotrwały rozwój schorzeń dolnych dróg moczowych przeczy tłu urazowemu tej choroby. Również pojawienie się w dokumentacji leczenia informacji o pęcherzu neurogennym dopiero w 2007r., czyli ok. 3 lata po urazie, świadczy o tym, że schorzenie dolnych dróg moczowych nie ma związku z urazem z 2004r.

Uznać zatem należało, iż powódka nie wykazała, by istniał adekwatny związek przyczynowy w rozumieniu art. 361 § 1 kc pomiędzy wystąpieniem u niej nowych schorzeń a urazem, jakiego doznała ona w listopadzie 2004r. Pozwany nie ponosi więc odpowiedzialności deliktowej z art. 405 kc za szkodę, jakiej doznała powódka z uwagi na pojawienie się u niej nowych chorób. Stąd też, oddaleniu podlegało powództwo o podwyższenie renty z tytułu niezdolności do pracy i zwiększenia się kosztów leczenia, związanych z wystąpieniem u powódki nowych schorzeń.

Jak to już wyżej wskazano, niezdolność do pracy J. K. (1) nie jest wynikiem schorzeń, wynikających z urazu, przebytego w dniu 9 listopada 2004r. Zatem powódce nie służy roszczenie o rentę z tego tytułu wobec Gminy I.; jej powództwo w tym zakresie należało zatem oddalić.

Odnosnie renty związanej ze zwiększeniem się kosztów leczenia schorzeń, wynikających z urazu z 2004r., podkreślić należy, że powódka nie wykazała konkretnie, jakie pojawiły się nowe wydatki i o ile wzrosły wydatki dotychczasowe w poszczególnych latach, za które żąda podwyższenia renty. Niewątpliwie jednak, koszty te wzrosły na przestrzeni lat, chociażby z uwagi na wzrost cen wszystkich produktów, w tym także leków, usług lekarskich i transportu. Kwota 200 zł renty, zasądzona przez Sąd Okręgowy w E. na pokrycie kosztów leczenia i dojazdów na leczenie, z roku na rok ma coraz mniejszą wartość nabywczą i pokrywa coraz mniej potrzeb powódki w tym zakresie.

Dlatego też, uznając w myśl art. 322 kpc, że ściśle udowodnienie żądania w powyższej części jest nader utrudnione, sąd podwyższył rentę o wskaźnik wzrostu średniego wynagrodzenia w poszczególnych latach. Wskaźnik ten, w ocenie sądu, najlepiej oddaje wzrost wydatków powódki, bowiem koszty leczenia, związane są i z zakupem leków, i z opłatami za usługi lekarskie, i z wydatkami na dojazdy do lekarzy, a więc obejmują różne składniki, których ceny z pewnością nie rosną w jednakowym tempie.

W 2008r. (data zasądzenia przedmiotowej renty) kwota renty w wysokości 200 zł stanowiło 6, 8% średniego wynagrodzenia, które wynosiło wówczas 2.944 zł.

W kolejnych latach, od 2011r. (od tej daty powódka żąda podwyższenia renty) średnie wynagrodzenie stale rosło i wynosiło:

- w 2011 r. - 3.399 zł, zatem 6,8% tej kwoty czyni 231 zł, stąd wzrost renty winien nastąpić o 31 zł,
- w 2012r. - 3.521 zł, zatem 6,8% tej kwoty czyni 239 zł, stąd wzrost renty winien nastąpić o 39 zł,
- w 2013r. – 3.650 zł, zatem 6,8% tej kwoty czyni 248 zł, stąd wzrost renty winien nastąpić o 48 zł,
- w 2014r. – 3.783 zł, zatem 6,8% tej kwoty czyni 257 zł, stąd wzrost renty winien nastąpić o 57 zł,
- w 2015r. – 3.899 zł, zatem 6,8% tej kwoty czyni 265 zł, stąd wzrost renty winien nastąpić o 65 zł,
- w 2016r. – 4.047 zł, zatem 6,8% tej kwoty czyni 275 zł, stąd wzrost renty winien nastąpić o 75 zł,
- w 2017r. – 4.271 zł, zatem 6,8% tej kwoty czyni 290 zł, stąd wzrost renty winien nastąpić o 90 zł,
- w 2018r.- 4.585 zł, zatem 6,8% tej kwoty czyni 312 zł, stąd wzrost renty winien nastąpić o 112 zł,
- w 2019r. – 4.918 zł, zatem 6,8% tej kwoty czyni 334 zł, stąd wzrost renty winien nastąpić o 134 zł,
- w 2020r. – 5.167 zł, zatem 6,8% tej kwoty czyni 351 zł, stąd wzrost renty winien nastąpić o 151 zł,

- w 2021r. –prognozowana wysokość 5.295 zł, zatem 6,8% tej kwoty czyni 360 zł, stąd wzrost renty winien nastąpić o 160 zł.

Za okres od 1 stycznia 2011r. do 31 października 2013r. łączna kwota należności z tytułu podwyższenia renty w wyżej wskazanych stawkach wnosi 1.320 zł, za okres od 1 listopada 2013r. do końca miesiąca, poprzedzającego datę wydania wyroku, tj. do 30 kwietnia 2021r. wynosi 8.944 zł. Za okres obejmujący kolejne miesiące, tj. od maja 2021r. podwyższono rentę o 160 zł w każdym miesiącu, co czyni wysokość całej renty po 860 zł miesięcznie (700 zł dotychczasowa wysokość renty + 160 zł zwiększenie renty).

Sąd rozdzielił okresy płatności renty j.w. z uwagi na różne daty ich wymagalności, co zostanie mówione w dalszej części uzasadnienia.

Oddalono powództwo o podwyższenie renty w wyższych kwotach, uznając je za niezasadne, skoro powódka nie wykazała, by koszty leczenia przekroczyły kwoty, ustalone j.w. przez sąd.

Sąd nie badał, czy nastąpiło przedawnienie roszczenia w zakresie renty z tytułu niezdolności do pracy, kwestia ta nie miała bowiem znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, skoro żądanie w tym zakresie okazało się niezasadne.

O odsetkach orzeczono z mocy art. 481 kc w zw. z art. 455 kc. Termin wypłaty przez pozwanego zwiększonej renty na rzecz powódki nie był oznaczony, nie wynikał także z właściwości zobowiązania, stąd też świadczenie to powinno zostać wypłacone niezwłocznie po wezwaniu do ich zapłaty. Powódka nie wzywał gminy do zapłaty żądanych świadczeń przed wytoczeniem powództwa w niniejszej sprawie, dlatego też przyjęto, iż pierwszym wezwaniem w tym zakresie był pozew. Odpis pozwu doręczono w dniu 21 października 2013r. (k. 276). Zatem odsetki należne są od 22 października 2013r., przy czym dotyczy to jedynie świadczeń wymagalnych do tej daty, więc za okres od 1 stycznia 2011r. do października 2013r., czyli łącznej kwoty 1.320 zł. Za pozostały okres odsetki za opóźnienie ustalono od dnia następnego po dniu wymagalności należności za poszczególne miesiące, określonej na 15 dzień każdego miesiąca.

O kosztach procesu rozstrzygnięto na podstawie art. 100 kpc w zw. z art. 102 kpc, nie obciążając powódki częścią kosztów w zakresie oddalonego powództwa, należnych pozwanemu i Skarbowi Państwa. Zdaniem sądu, sytuacja powódki, tj. jej stan zdrowia, ograniczone możliwości życiowe, niskie dochody, usprawiedliwia ocenę, iż zachodzi szczególnie uzasadniony przypadek, skłaniający do wniosku, że obciążenie powódki kosztami postępowania zgodnie z wynikiem sporu, nie byłoby słuszne. Pozwanego obciążono częścią kosztów, stosownie do wysokości uwzględnionego powództwa, tj. w proporcji 9% (zasądzona kwota 12.184 zł/żądana kwota 139.400 zł) części opłaty od pozwu- w kwocie 628 zł i części wydatków – w kwocie 791 zł.

(...)